

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in pravnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 14 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez letodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petič-vrste po 13 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Shod slovenskega političnega društva „Naprej“ v Celju.

Na dnevnem redu javnega shoda, ki ga je sklicalo v Celje slovensko politično društvo „Naprej“, so bile vseskozi velevažne točke: razpravljanje o državnozbornski volilni reformi s posebnim ozirom na Spodnje Štajersko, določitev kandidatov za izpraznena poslaniška mesta in ustanovitve „narodnega sveta“.

Zanimanje za ta shod je bilo po vsem Spodnjem Štajerskem izredno veliko, zato so prihiteli rodoljubi z vseh strani od blizu in daleč na ta shod, v prvi vrsti pač zbog tega, ker se je splošno pričakovalo, da se tega javnega zbora udeležita edina še preostala slovenska štajerska poslanca Robič in dr. Ploj in da se bo pri tej priliki vsestransko in temeljito pojasnila ona zadeva, ki žemesece razburja vso slovensko, pred vsem pa štajersko javnost.

Toda vsi so prihajali, njih ni bilo!

Dr. Ploj se je opravičil pismeno, da je zadržan na Dunaju radi nekih sej, profesor Robič pa enostavno ni prišel.

Naravno, da se je pod vtiskom tega dejstva lotilo zborovalcev neko neprijetno, mučno razpoloženje, da ni bilo na shodu opaziti tiste živahnosti in tistega navdušenja, kakor smo ga bili sicer navajeni videti v Celju na raznih drugih političnih shodih.

V dvorani je vladalo težko ozračje in z obrazov velike večine zborovalcev se je dalo čitati, da so bili razočarani in da so prav dobro čutili, da se skuša po možnosti izogniti razpravljanju o oni pereči zadevi, ki je za štajerske Slovence največjega pomena in važnosti.

Nekoliko življenja je udahnila zboru šele debata o kandidatih za izpraznjena poslaniška mesta. Ta debata je pokazala, da je na Štajerskem in izven Štajerskem vse polno poselskih aspirantov, ki bi radi za-se

ulovili ta ali oni mandat. Na shodu so imeli zborovalci priliko zreti od obličja do obličja kar štiri kandidate, dočim se je pismeno ali potom posredovalcev prijavila še cela vrsta takih mož, ki bi že sedaj radi prevzeli ta ali oni mandat, ali ki so se že prenumerirali za slučaj, da nastane potreba za kakšnega novega poslanca.

Pri takšni bogati izbiri je pač umevno, da je bil zbor v zelo težavnem položaju in da se je skušalo izogniti vsem neprilikam na ta način, da se je prepustila definitivna nominacija kandidatov posebnemu zaupnemu shodu, ki se skliče v ta namen. O kandidatih, ki so nastopili na shodu, ne moremo reči, da bi bili taki, ki bi si z močjo svoje osebnosti ali s silo svojega duha mogli pridobiti zaupanje in simpatije.

Najbolj simpatičen med vsemi je bil nemara župnik Zdolšek, simpatičen zbog tega, ker je odstopil. Njegov brat po imenu veleposestnik Zdolšek iz Ponikve je bil že svoje dni kandidat, a dasi mož ni nesimpatičen, vendar nima radi malega kroga svojih privržencev nobene nade, da bi prodl s svojo kandidaturo. Dva kandidata — gg. Jakob Pukl, posestnik iz Mariaenzersdorfa pri Dunaju in dr. Jos. Povalej, fin. komisar v Mariboru — sta razvijala svoj program v posebnih kandidatnih govorih. Ako bi sodili njihju poslanske zmožnosti po teh govorih, bi rekli, da nista baš sposobna za teži posel državnega poslanca.

Pukl je govoril o zgolj zasebnih stvarih in o svojih zmožnostih, ki bi naj ga priporočale volilcem, dr. Povalej je pa razpravljal o tem in onem, a brez vsake soli, in se boji, tudi brez posebnega globokega umevanja. Zato dvomimo, da bi eden izmed teh kandidatov dobil za-se volilce in prodl pri volitvah.

G. Puklu morda niti to ne bo pomagalo, da se je šel, kakor so pravili v Celju, pokloniti dr. Šusteršiču. Sicer pa imajo štajerski Slovenci dokaj sposobnostnih mož, ki bodo kot poslanci na svojem mestu.

Shod je otvoril predsednik dru-

štva „Naprej“, deželni poslanec dr. Juro Hrašovec, ki je obenem tudi referiral o državnozbornski volilni reformi. Njegov obsežen govor je bil vseskozi stvaren in se je naslanjal na gola že znana fakta.

Govornik je dokazoval, kako krivica se hoče zadati z volilno reformo Slovanom v obče, Slovincem še posebej, zlasti na Štajerskem in Koroškem, ter pobijal naslanjaje se na date, nemške trditve, da imajo Nemci v državi pravico do nadvlade in premoči.

Govornikova izvajanja so se v bistvu krila z razpravami o volilni reformi, ki so jih v splošnem in glede Štajerske in Koroške priobčevali razni slovenski listi, zato se nam ne zdi umestno, da bi se spuščali v podrobnosti tega, kakor smo že preje naglašali, stvarnega in formalno dovršenega govora. Pripominjamo samo, da se je govornik skrbno ogibal se dotakniti Ahilove pete — vprašanja, kdo je zakrivil, da so štajerski Slovenci dobili pridelenih samo šest mandatov.

Ali je morda čutil, da bi bilo nevarno buditi in razburjati duhove v času, ko ni bilo navzočega nikogar, ki bi edino lahko v dotičnem vprašanju natočil čistega vina?

Dr. Hrašovec je končal svoj govor z zatrdilom, da štajerski Slovenci raje nečejo nobene volilne reforme, kakor pa takšno, kakršno je predložila vlada. Govornikovim izvajanjem se je hrupno pritrujalo in ploskalo.

Nato se je sprejela na predlog g. Jos. Smertnika med splošnim odobravanjem ta-le resolucija: „Štajerski Slovenci nikakor nismo zadovoljni z volilno reformo, ki jo je predložila vlada, in protestujemo odločno proti temu, da bi v tej obliki postala zakon. Mi zahtevamo, da se število slovenskih mandatov za Spodnje Štajersko zviša na osem in število koroških mandatov na dva.“

Predno se je jelo razpravljati o drugi točki dnevnega reda, se je dr.

Hrašovec spominjal umrlih poslancev Žičkarja in Berkse rekoč, da sta bila oba marljiva kakor mravlja in dasi nista mogla delati čudežev, vendar sta storila za svoje volilce, kolikor je bilo v njihju močeh, treba je torej, da se jih zborovalci spominjajo v hvaležnosti. Shod se je s slava-klici oddolžil pokojnikoma. Nato je dr. Hrašovec nadaljeval približno tako-le: Sestali smo se danes, da se posvetujemo o važni zadevi, ki se tiče določitve kandidatov za državni zbor. Prvi pogoj, da rodi posvetovanje uspeh, je to, da se debate vrše mirno. Predno pa preidemo k posvetovanju, mi je treba omeniti, da si društvo „Naprej“ in celjski Slovenci niso lastili nobenih pravic, ki bi jih ne imel vsak drugi svoboden državljani. Ako se je meni in nam Celjanom očitalo, da hočemo usiljevati kandidate, je ta dolžitev neutemeljena in krivična. Nihče ni imel namena kakega kandidata vsiliti. Društvo je sklicalo shod, ker so volitve blizu in je čas, da se posvetujemo o kandidatih. Ko so se razposlali plakati za shod, še nihče ni vedel za nobenega kandidata. Zato se tudi nismo mogli za nobenega zavzemati. Sedaj se bomo posvetovali o kandidatih; stvar je važna, naj se tudi stvarno o nji razpravlja brez nepotrebnih žalitev. Odboru se je prijavilo več kandidatov in mu došlo več dopisov. Da se mi ne bo očitala pristranost, bom navajal dotične prijave in dopise po vrsti. Prvi je prijavil svojo kandidaturo g. Jakob Pukl; posl. dr. Ploj je poslal pismo dr. Korošca, v katerem mu naznanja svojo kandidaturo z zatrdilom, da bo v vseh stvareh postopal solidarno z njim in Robičem. Politično društvo za vranski okraj je prijavilo kandidaturu župnika Zdolškega. Dr. Jurtela je poslal dopis, naj se zahteva na Štajerskem osem slovenskih mandatov, na Koroškem pa dva. Dr. Omulec je poslal izjavo, da bo ormoški okraj glasoval za onega kandidata, ki ga postavi shod, od trške občine Gornjigrad je pa došla brzojavka s to-le vsebino: Korošca ne maramo in tudi ne Zdolška. Končno je prijavil svojo kandidaturo

še dr. Josip Povalej. Na to je predsednik otvoril debato o posamnih kandidaturah.

Župan sevniški M. Starkel je govoril o nadlogah, ki tarejo kmetški stan in zahteval, da bi se vplivalo na vlado, naj bi volitve za vsa izpraznena poslanska mesta za državni in deželni zbor takoj razpisala.

Besedo je dobil nato kandidat g. J. Pukl. V svojem govoru je naglašal, da prihaja z Nižje Avstrijske na Štajersko, ker je bil povabljen, naj se oglasi kot kandidat, ako bo izprazneno kako mesto. Že leta 1897. so se izrekli zanj kanonik dr. Gregor, dr. Dečko in dr. Sernec. Njegova kandidatura se je sprožila v ptujskem okraju. Sedaj je prišel, da se vnovič prijavi za kandidata. Ako bo izvoljen, bo deloval v blagor naroda in domovine. V zadevi svoje kandidature se je že oglašil v Mariboru. Tam so bili zadovoljni in so izjavili, da bodo podpirali njegovo kandidaturo. Tudi v Ptujju je že bil; tam so mu rekli, da se tukaj mislili nanj in da ga bodo podpirali. Tudi iz Mozirja je dobil poziv, naj prijavi svojo kandidaturo. Govornik je povdarjal, da je že sicer 30 let odsoten iz domovine, a je vendar ves ta čas požrtvovalno delal za narod. To mu je tem lože, ker je popolnoma neodvisen. On je ustanovil „Podporno društvo za slovenske visokošolce“ na Dunaju, ki je nabralo že nad 50.000 K za dijake; petkrat je bil izvoljen za predsednika „Slovenije“. Svoječasno so prišli k njemu tržaški delavci s prošnjo, naj bi se kot žurnalista zavzemal za tržaške fakine; on jih je vodil od ministrstva do ministrstva in jim pripomogel, da so dosegli, kar so zahtevali. Slovenski delavci so mu za to izrekli priznanje, italijansko tržaško društvo ga je pa volilo za svojega častnega člana. Govornik je član „Delavskega podpornega društva“ v Celju in Konjicah, torej prijatelj delavskega stanu, pozna tudi kmetске težave. Rojen je iz kmetске hiše; njegov oče je imel posestvo, ki ga je podvojil, kasneje ga je prevzel njegov brat, močno zadolženo pa je dobil v last on. To posestvo je

LISTEK.

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Dalje.)

Marko je še tisti dan zvedel, da je Karlo zapustil hišo žalosti in se preselil v stanovanje, katero mu je izbrala in priredila baronica Gotaldi. Ta propalost mladega in nadarjenega umetnika je Marka toliko huje pekla, ker mu je očitala vest, da je sam kolikor toliko kriv. Da ni prezgodnja in prelaskava reklama Karlu zmešala glave in vzbudila v njem napuha, bi bil gotovo ostal prisvojem delu, ostal bi bil morda reven umetnik, ali spodoben človek. Vse to si je Marko očital in kar mu je posebno težilo dušo, je bilo to, da bi on, izvedeni časnika, moral pač pomisliti, koliko umetno narejene in zato pogubne slave je na svetu, in da je soliden in trajen samo ugled, ki si ga pridobi človek z resničnim delom, ne z reklamo.

Toda skrb za Lavro in misel na Sancia ni dopuščala, da bi se Marko vdajal kesu zaradi reklame, ki jo je bil napravil Karlu. Naj se je Marko tudi trudil, da si izbije Sancia iz glave, vendar je bil ves trud zaman. Strah njegov pred banditom je bil toliko večji, ker mu je bilo popolnoma neumljivo, kaj da pravzaprav hoče in, če se hoče maščevati nad Lavro, kako pa hoče to poskusiti.

Ono noč, ko je bil Marko na Lavrino željo pogledal skozi oknu in zagledal Sancia, jo je poslednji hitro odkuril. Vedel je, da je policija nanj opozorjena, in zato je skušal priti v varen kraj. Po ovinkih jo je krenil v Boschetto in tam, v temni noči, sedeč na klopi, razmišljeval, kaj da stori. Njegovih razmišljanj dolgo ni bilo konec. Naposled je dejal sam sebi.

„To stoji — Lavra je zastražena. Čuva jo policija in tam pri oknu se je prikazala trdna moška postava. Kdo je neki to? Razločiti sicer nisem mogel posamičnosti, toda stavil bi glavo, da je bil tisti človek — Diavoleto. Zakaj tudi ne? Lavra ga je

vedno rada videla in govorila o njem z največjim spoštovanjem. Morda je bilo že pred kaj med njima — morda je Diavoleto eden tistih oslov, ki gredo dvakrat na led... Hm!... S temi časniki se ne šaliti. Dolge roke imajo... povsod imajo zveze... vse jim gre na roke. Ko bi me Diavoleto ustrelil, bi ga ves Trst slavil. In če bi pazil, kdaj Diavoleto ni pri Lavri in takrat poskusil svojo srečo — zgrabil bi me gotovo redar. Hm — treba je stvar premisliti. Samo eno kožo imam in ne maram, da bi mi jo Diavoleto preluknjal ali pa da bi jo poslali v Koper ali v Gradiško sušit se... Toda — prisegel sem svojima tovarišima, da zakoljem Lavro in tudi sam sebi sem to dolžan. Računi morajo biti čisti. Hm! Kako bi jo mogel poslati na oni svet, ne da bi padel name kak sum, ne da bi se je dotaknil?... In pri vsem tem so moji žepi prazni, sem lačen in žejen... vse zaradi te ženske. Najprej moram izvedeti, kako da je pri nji, kaj se tam godi, kako je z Diavoletom. Če hodi Lavra zvečer z doma, potem

bodeva kmalu obračunala. Na temnih stopnicah pri Pikardiju bi bilo najpripravneje...“

Sancin je zaslišal moške korake. Sklonil se je hitro in slezel v grmovje, odkoder je videl, da sta prišla dva redarja mimo klopi, na kateri je prejel sedel. Počakal je, da sta odšla in ko ni bilo nič več slišati njihju korakov, jo je Sancin popihal v temno noč.

Še tisti teden se je Sancin opetovano prikazal na stari Barrieri. Zdaj se ni več skrival pred ljudmi; nasprotno, hodil je sredi ceste, se ustavljal in se oziral, prav kakor bi hotel, naj ga ljudje vidijo. Ogovoril je tudi vsakega znanca in mu povedal, da je vložil prošnjo na železnico za službo in da mu je obljubljena ugodna rešitev. Očividno je imel poseben načrt in se je pripravljaj, da ga izvede.

Pri takem sprehodu po Barrieri je naletel na ženo, ki jo je večkrat videl pri Lavri, in jo je z najprijaznejšim usmevom pozdravil.

„O — dober večer gospa! Kako dobro izgledate! No, to me veseli.“ Ženica je komaj odzdravila in hotela vsa plašna pobegniti, ali Sancin jo je zadržal.

„Počakajte vendar trenutek, tako dolgo se že nisva videla. Saj me vendar poznate! Saj vendar veste, da sem bil nekaj časa ljubimec lepe Lavre. Pomislite gospa, ta nehvaležna ženska me je zapustila. Kako se ji pa zdaj kaj godi? Jaz mislim vedno nanjo in veselilo bi me, če bi slišal kaj ugodnega o njej.“

„Ah, gospod Sancin — kaj bi vam pravila. Lavra je hudo bolna — morda celo umrje. In tega ste vi krivi, da, vi in nihče drugi. Če se le vaše ime imenuje, začne revica vzdihovati in jokati. Boji se, da jo bode umorili.“

Sancin je pokazal vse svoje volje zobe in ženci šepnil na uho.

„Tako se me torej boji? No, povejte ji, da bom mož beseda. Ali ste me razumeli? Pa z bogom.“

(Dalje prih.)

rešil s svojim imetjem, ki si ga je pridobil s svojim trudom. Svoje dni je bil urednik lista „Der Süden“, z njegovim delovanjem sta bila zadovoljna dr. Žitnik in dr. Ferjančič. Pokojni poslanec Žičkar mu je pa rekel: škoda, da Vas nisem preje poznal, da bi Vas podpiral. Za poslanca je treba odločnega, uglednega in neustrašnega moža. Govornik je bil koncipient pri bivšem predsedniku drž. zbora dr. pl. Fuchs; v tej svoji službi je imel priliko občevati z visokimi uradniki, pri katerih si je pridobil ugled in respekt. To je bilo takrat, kaj bi šele bilo potem, ko bi bil drž. poslanec! On pozna dobro domače štajerske kraje, lani je prepotoval Savinsko dolino, a tudi druge tuje kraje je videl, hodil je n. pr. po Galiciji itd., in si pridobil dokaj znanja inkušenj. Govornik se ne vsiljuje, ako pa bo izvoljen, bo deloval v korist svojega draga naroda.

Posestnik Urlep je naglašal, naj kmet voli kmeta, zato on priporoča za kandidata dr. Povaleja, ki ima posestvo, ki sam obdeluje polje in iz svoje skušnje pozna kmetijske težave in nadloge. (Viharni Živio-klici v ozadju dvorane. Nekateri kmetje kličejo: Naj govori!)

Dr. Povalej je rekel, da ni imel namena kandidirati; kandidaturu je prevzel, ker so ga prosili drugi. V svojem govoru je naglašal, da je izšel iz kmetijske hiše in da se po njegovih žilah pretaka kmetijska kri. Ako postane poslanec, bo vso mladeniško moč in silo žrtvoval za svoje volilce. Delal bo v prvi vrsti za kmeta in za kmetijske delavce, potem za obrtnike, a tudi rudarji bodo imeli v njem dobrega zagovornika. Zavzemal se bo tudi za učitelstvo in za duhovniški stan. Učitelstvu je on velik prijatelj in bo vedno zastopal njihove interese, tudi v dež. zboru, ako bo izvoljen. Delal bo za preosnovo šole. Pouk bi naj bil samo 6 let, dve leti se bi naj porabili za nadaljevalno šolo; v 7. šol. letu bi se naj učile obrtne stvari, v 8. letu pa politične. Marsikdo bo vprašal, kajne vere da je on? On je bil krščen kot rimski katolik, kot tak živi in kot tak bo tudi umrl. Govornik obsoja one agitatorje, ki sejejo razpor in mečejo okrog s klerikalci in liberalci. Za kmeta to ni. Naj je eden klerikalec, drugi pa liberalci, ako sta oba narodna, lahko delujeta skupaj. On je zagovornik svetosti in nerazdružljivosti sv. zakona, ker je le-ta podlaga družinskemu življenju. Glede razmerja z Ogrsko je poudarjal, da je on za carinsko mejo, za ločitev od Ogrske in za samostojnost Avstrije. Ako bo izvoljen, bo glasoval proti volilni reformi, ako se štajerskim Slovincem ne da 8 mandatov in se ne predruža celjski mestni volilni okraj. Njegovo geslo bo: delavnost in radikalnost, lepe oči ministrov ga ne bodo motile. Vsiljevati se neče, naprosili so ga za kandidata drugi — morda njemu in volilcem v korist. (Veliko ploskanje v ozadju in Živio-klici.)

Nato je govoril župnik Zdolšek, ki ga je proglasilo vransko pol. društvo za kandidata. On je izjavil, da kandidature ne sprejme, ker je prestar in politično ne dovolj izvežban, on se rad umakne mlajšim, bolj čilim močem.

Dr. Rosina je nato podprl in predlagal to-le resolucijo: „Sklene se prepustiti odločitve v zadevi kandidatur shodu zaupnih mož, ki naj se skliče tekom 14 dni v Poličane. Na ta shod naj se povabijo zaupniki vseh slojev v primernem številu.“

Dr. Kukovec je naznanil, da mu je pisal dr. Vidic z Dunaja, da bi tudi on prevzel eventualno kak mandat.

Prof. Zelenik je podpiral dr. Rosinov predlog.

Pos. Jos. Zdolšek je zahteval, naj se proglasita za kandidate 1 kmet in 1 doktor.

Zdravnik dr. Janko Serneč je priporočal za kandidata v IV. kuriji Miho Vošnjaka.

Posestnik Urlep je predlagal za kandidata posestnika Jos. Zdolška,

ki je končno tudi sprejel kandidaturu, rekoč, da bo šel na Dunaj, ako mu zaupajo.

Po daljši debati se je sprejela gori navedena resolucija s to premembo, da se zaupni shod skliče v Celje.

Nato se je razpravljalo o ustanovitvi „narodnega sveta“. Urednik Špindler je poročal o organizaciji čeških „narodnih svetov“. Po daljši debati se je sprejela ta-le resolucija:

Sklene se ustanoviti „Narodni svet“ za Sp. Štajersko ter se izvoli pripravljalni odbor, ki se mu naroči sestavitev pravil in njih predložitve v potrdilo. Po odobritvi pravil ima sklicati pripravljalni odbor shod zaupnih mož iz cele Sp. Štajerske, ki izvoli trajni odbor.

Na predlog dr. Fr. Mayerja so se v pripravljalni odbor volili: dr. Hrašovec, dr. Fermevc, dr. Medved, dr. Rosina in dr. Jurtela. Nato je predsednik dr. Hrašovec zaključil shod s klicem: Bog živi našo domovino, bog živi naš narod.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 22. aprila. Baron Gautsch je izjavil parlamentarcem, s katerimi se je dosedaj posvetoval zaradi kompromisa v volilni reformi, da krona želi, naj se volilna reforma čim hitreje uresniči. Govori se, da je Nemcem in Italijanom skupaj zagotovljenih 12 novih mandatov, ravno toliko pa tudi Poljakom. Baron Gautsch je tudi povedal, da novi položaj na Ogrskem ni spremenil nič stališča njegove vlade, ki ima popolno zaupanje vlade. Vendar se bo zbornica prve dni zasedanja bavila le z ogrskim vprašanjem. — Glede parlamentarizovanja ministrstva stoji nemški poslanci na stališču, da to ni mogoče, dokler se ne dožene glede volilne reforme kompromis.

Volilna reforma in Poljaki.

Lvov, 22. aprila. Komisija, ki jo je izvolil v zadevi volilne reforme zadnji shod galiških županov, je večeraj izročila predsedstvu državnega zbora, predsedstvu poljskega kluba in vladi spomenico, v kateri se zahtevajo primerne spremembe na vladnem načrtu o volilni reformi.

V Przemyslu pa so imeli večeraj shod veleposestniki pod predsedstvom kneza Czartoryskega. Poslanec grof Szeptycki je razpravljal o Gautschevi volilni reformi. Izjavil je, da je vladni načrt naklonjen le socialnim demokratom, a gališkim političnim in poljskim narodnim potrebam ne odgovarja. Nova volilna reforma bo imela za posledico, da pridejo v poslansko zbornico ljudje, ki zastopajo anarhijo in revolucijo. Dasi pa sedaj ni ugodnega stališča za volilno reformo, vendar ne pride več z dnevnega reda. Na predlog kneza Sapiehe je shod sprejel resolucijo, v kateri priznavajo veleposestniki potrebo razširjenja volilne pravice, a Gautscheva reformaja nesprejemljiva. Volilno reformo je mogoče brez škode za državo in deželo uvesti le z istočasno spremembo ustave v smislu razširjenja deželne avtonomije, da se razširi volilna pravica deželnim zborom.

Novi položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 22. aprila. Hrvški poslanec Krajac je pozdravil večeraj trgovskega ministra Kossutha v imenu hrvaške trgovske in obrtne zbornice. Kossuth je odgovoril deputaciji, da si bo nova vlada prizadevala, da tudi Hrvaška in Slavonija dobi svoj del novega progovljanja. Več za danes ne more obljubiti.

Za hrvaškega ministra je imenovan sin bivšega ministra plem. Josipoviča Geza pl. Josipovich, ki je v 50. letu. Danes ga cesar že zaprišeže.

Baron Fejervary je pozval k sebi bivše uradnike, ki so služili pod njegovo vlado, a jih je sedanja vlada odpuščala. Fejervary jim je obljubil, da dobe vsi celoletno ali vsaj polletno plačo kot odpravnino.

Nemadarske narodnosti na Ogrskem.

Budimpešta, 22. aprila. Za predstoječe volitve bodo nemadarske narodnosti nastavile toliko svojih kandidatov, kakor jih ni bilo dosedaj še nikoli. Ministrski predsednik dr. Wekerle je rekel voditeljem rumenskih narodnjakov, da pri volitvah ne bo pripustil niti najmanjšega prikradavanja svobode ter je že ukazal vsem oblastvenim organom, naj se ne vtikajo v volitve.

Kriza v Srbiji.

Belgrad, 22. aprila. Na vprašanje poslancev v klubovem odseku, zakaj je vlada zahtevala, da se morajo zarotniki takoj odstraniti, se jim je odgovorilo, da je dunajska vlada stavila take pogoje, vsled katerih je carinska vojna z Avstro-Ogrsko neizogibna. Da si zagotovi v tej vojni podporo velesile, ki je tekmovalka Avstro-Ogrski na Balkanu, mora Srbija čimpreje urediti diplomatsko razmerje z Anglijo. S pomočjo Anglije in Nemčije (?) bo Srbiji mogoče zdržati carinsko vojno z Avstro-Ogrsko.

Rusko državno posojilo.

Petrograd, 22. aprila. Car je izdal dne 18. t. m. ukaz finančnemu ministru glede najetja državnega posojila v znesku 843.750.000 rubljev, t. j. 2133 milijonov kron. Obligacije se izdajo v petih evropskih jezikih in denarnih vrednostih. Obresti je plačevati v polletnih obrokih. Amortizovanje se začne leta 1917. ter mora biti ves dolg poravnán do leta 1956. Do leta 1916. pa se posojilo ne more ne odpovedati in ne konvertirati.

Turške finance.

Carigrad, 22. aprila. Dne 13. t. m. bi bila morala Turčija plačati 68.546 funtov za pomanjkljaj v macedonskem proračunu. Turčija pa plačila ni zmogla ter so se morale mesečne plače uradnikom in orožniškim častnikom plačati iz 100.000 funtov posojila, ki ga je dala otomanska banka. Turška vlada izjavlja, da sploh ne more izplačevati mesečnih plač v Macedoniji, ako se ji ne dovoli zvišati carino za 3%.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. aprila.

— „Slovenec“ in „Edinost“.

„Edinost“ je pri razpravljanju o vladni predlogi volilne reforme za kranjski deželni zbor našim klerikalcem povedala par gorkih. „Slovenec“ se je zadržal ošabno vanjo, češ, „Edinost“ se brigaj za tržaške razmere, nas in pa „Slovensko ljudsko stranko“ pusti v miru, ker edino naše delo je pravo delo, tudi če smo za 11 nemških mandatov v dež. zboru kranjskem. Na to odgovarja „Edinost“: Dočim je vlada, ob vsej svoji načelni nasprotnosti proti splošni in enaki volilni pravici, v svojem načrtu določila razne spremembe v sestavi skupin mest in trgov, je pa pustila edino kočevsko skupino nedotakneno. Zakaj to? Treba-li, da pravimo: čemu?! Saj je jasno: edino v ta namen, da se poleg kurije veleposestnikov, ki je v resnici le kurija kranjskega nemštva, ohrani Nemcem tudi kočevski mandat, tako, da bo 5 nemških odstotkov prebivalstva na Kranjskem imelo četrtino vsa zbornice v svojih rokah! Ni li to vnebovpijoča krivica na politično in moralno škodo slovenske večine?! Ali ni v dolžnost ravno „Slovenski ljudski stranki“, ki se ponaša s tem, da je le ona zastopnica slovenskega ljudstva, da nastopi proti taki kričeči krivici?! „Slovenec“ nam naj ne prihaja preveč s svojim navdušenjem za splošno volilno pravico. Nam se vse dozdeva, da to sedanje njegovo navdušenje za splošno in enako volilno pravico prihaja le iz strankarskega egoizma. „S. L. S.“ je na tem, da si za vedno zagotovi večino v deželnem zboru. Ker ako bi jej bilo res za pravično volilno reformo, bi bila morala nastopiti z vso energijo za proporcionalni volilni sistem, ali pa vsaj za primerno razdelitev okrajev, s čimer bi bilo kolikor toliko

zagotovljeno tudi zastopstvo manjšin. Mesto tega pa se je „S. L. S.“ zadovoljila z vladno predlogo, ki jej je jasen namen, ubiti slovensko napredno stranko, ki pa na drugi strani z očetovsko skrbjo ohranja nemško posest na mandatih. Tudi splošna volilna pravica postaja lahko — čene zagotavlja zastopstva tudi manjšinam — še huja krivica, nego je sistem privilegiranih volitev. Z zgorajimi izvajanjmi smo dokazali, da glede vprašanja volilne reforme nismo toliko idijoti, kakor nas naziva „Slovenec“ in kolikor so pri „Slovenecu“ — hinavci!

— Poslanca dekana Arka možatost.

V nedeljo so imeli socialni demokrati v Idriji precej številno obiskani javni ljudski shod, na katerem se je razpravljalo o praznovanju prvega maja in o političnem položaju v Idriji. Pri drugi točki smo čuli od socialnodemokratskih govornikov zanimivo vest, ki postavlja idrijskega deželnega poslanca M. Arka v zelo čudno luč. Glavni govornik, ravnatelj A. Kristan, ob kratkem očrta politični položaj, zlasti glede volilne reforme, in zastane s svojim govorom, da more poročati deželni poslanec Miha Arko, ki si je po svojem adjutantlu Logarju že 14 dni preje izposloval besedo na tem shodu pri socialnodemokratski organizaciji. Predsednik shoda torej ponudi dekanu Arku besedo. Toda zaman se ozirajo udeležniki shoda na kraj, odkoder se ima pokazati deželni poslanec Arko in ker se ta na ponovni poziv predsednika na oglasi, govori prvi govornik dalje, ki med drugim prav označi Arkovo možatost. Poslanec Arko torej ni izpolnil svoje obljube, da bo prišel na shod in tu, kakor je poslančeva dolžnost, pojasnil položaj v deželnem zboru. Ali se je morda zbal, da ne bo mogel zagovarjati početja klerikalne stranke, ki je čez noč izdala delavno ljudstvo in vrgla pod klop splošno in enako volilno pravico? Ali se je morda sramoval povedati, da je bil on junak izmed klerikalnih poslancev, ki je štiri ure zaman čakal, da bi mogel proglasiti poročilo ustavnega odseka, ki bi pričelo o velikanski hinavščini klerikalcev do volilne pravice ljudstva in še bolj do slovenske narodnosti? Pa naj je tako ali tako, dejstvo je, da idrijski poslanec Arko ni izpolnil besede in konstatujemo, da se torej klerikalni poslanec Arko ne odlikuje le z izredno hinavščino, ampak tudi s sramotno nemožatostjo. Sedaj po dejanjih Arkovih moramo spoznati, kako klavrnega in nevrednega poslanca ima mesto Idrija! Zanimivo je tudi, kako si znajo klerikalci pomagati in se v ta namen poslužiti laži. Neki mladi klerikalni pisar po dolgem času pove predsedniku shoda, da Arka zato ni na shod, ker je mislil (!), da bo le ena točka na dnevnem redu, namreč praznovanje 1. maja. Ta grda laž se je na shodu takoj konstatirala. Arku se je namreč natanko naznačil spored shoda, ki je bil tudi objavljen v „Napreju“, in bi bil tak izgovor naravnost smešen. Čudno pa se nam zdi, da klerikalec Kanduč ni takoj povedal vzroka, zakaj ni Arko prišel na shod, ako ga je poslanec Arko v to pooblastil. Pa ne da bi si bil Kanduč izgovor šele na shodu izmislil! Pri klerikalcih je pač vse mogoče. Saj oni vzgajajo svoje ljudi v toposti in jih navajajo sistematično k lažem in obrekovanju in najgrši hinavščini! Tako spoznavamo dičnega poslanca Arka v njegovih najlepših lastnostih, in upamo, da si pri prihodnjih volitvah Idrija gotovo ne izbere več „elegančnega tehanta“ za svojega zastopnika v deželnem zboru kranjskem.

— Sankcioniran deželni zakon.

Cesar je podelil sankcijo zakonskemu načrtu, ki ga je sprejel deželni zbor kranjski in ki določa, da se okrajna cesta Metlika-Črnomelj uvrsti med deželne ceste.

— Šolske vesti. Alojzij Jarinovič je postal nadučitelj II. razreda na Sušaku, Marija Karbončič učiteljica II. razreda na dekliški ljudski šoli v Isoli, K. Dobrilovič definitivna učiteljica III. razreda na dekliški ljudski šoli na otoku Krku in

Josipina Debevc definitivna učiteljica II. razreda v Vizinjanu.

— Šolske vesti na Štajerskem.

Dvorazrednica pri Sv. Lenartu pri Veliki nedelji se razširi v trozrednico. Nadučitelj na šulferajnski šoli v Pekrah je postal Julij Ogrisegg, dosedaj nadučitelj v Kljunah. Definitivne učiteljice so postale: v Ljubnem Franja Hrovat iz Zabukovja; pri Mali nedelji ondodni suplentinji Olga Cvahte in Franja Jandi; v Makolah Olga Bradaška iz Sel pri Slov. gradcu. Učitelj V. Frisch je premeščen iz Ptuj v Gusswerk.

— Ustanovni občni zbor „Društva slovenskih profesorjev“.

se je vršil večeraj dopoldne v mali dvorani „Narodnega doma“ in bil jako dobro obiskan, kajti zborovanje se je udeležilo nad 50 profesorjev ne samo iz Kranjske, ampak tudi drugih slovenskih dežel. Zborovanje je otvoril g. prof. dr. Ilešič, ki je predstavil oblastvenega zastopnika g. dr. Miljutina Zarnika in navdušeno pozdravil vse navzoče, zlasti pa hrvatske udeležnike iz Pazna. V vznešenih besedah je govoril nato o idealih in nalogah ter dolžnostih in pravicah srednješolskega učitelja ter poudarjal, da je prihodnost snujočega se društva odvisna od profesorjev samih. Poročilo pripravljalnega odbora je podal zapisnikar g. profesor Vajda. Kot se čiški, nemški in drugih narodnosti srednješolski učitelji združujejo v društva, tako je tudi slovenskim profesorjem treba združiti, da se posvetujejo o preosnovi srednjih šol, zlasti pa, ker Slovenci nimamo nobene srednje šole. Posameznik izgine in ne opravi ničesar v svojih željah in zahtevah. Združitev je pa tudi potrebna, da srednješolski učitelj dobi ugled, ki mu pristojna sorazmerno z njegovimi študijami. Dandanes je profesor že vsak navaden učitelj plesa. A pogledjmo ubogega suplenta! Ni uradnik, ni v statusu uvrščen, nič ni, nima nobenega činovnega razreda in lahko ga takoj spode brez daljšega procesa, kakor ga kratkim potem sprejmo. Vsi tedga tudi ni med profesorji stanovskega ponosa. Svojo stanovsko čast moramo varovati in tudi zato je torej društvo potrebno. Ta potreba je bila že dlje uvidevana in prvi je sprožil to misel profesor dr. Dolar. Od ministrstva so pravila že potrjena in sicer tako, kot smo jih predložili, to pa glede poslovnega jezika in namena društva. (Glej spodaj!) Glavne zasluge zato ima državni poslanec gosp. dr. Ploj, ki se je intenzivno zavzel za nas in za kar smo mu dolžni toplo zahvalo. Da je bilo društva res treba, kaže navdušenje zanj. Od 200 slovenskih profesorjev se jih je že priglasilo 190. Naše društvo bo pristopilo k zvezi avstrijskih učiteljskih društev, ki šteje 4700 članov. V slogi je moč in tudi mi bomo potem kaj dosegli. G. dr. Ilešič predlaga zahvalo g. Vajdi, ki je sestavil pravila in se sploh največ trudil za društvo. Se s soglasno sprejme. Isti govornik je prebral iskren pozdrav srbskih in bolgarskih profesorjev, ki so imeli pred kratkim sestanek v Belgradu. Nato je g. Vajda prečital pravila, katerim povzame: „Društvo slovenskih profesorjev“ ima svoj sedež v Ljubljani in razteza svoj delokrog po vseh avstrijskih deželah. Poslovni jezik društva je slovenski in srbsko-hrvatski. Namen društva je pospeševati pedagoško in obče znanstveno delovanje društvenikov, zastopati in braniti vse interese učiteljsstva srednjih in njim podobnih šol ter mu določati stališče v okviru narodnega življenja. V dosego tega služijo med drugim publikacije, časopisi, skrb za izdajanje šolskih knjig in učnih pripomočkov, ustanavljanje odsekov in podružnic. V pedagoško-književnem in obče znanstvenem delovanju goji društvo najožje zveze z drugimi sličnimi društvi osobito s „Slovensko šolsko Matico“. Ustanovniki društva plačajo 100 K. Nato se je vršilo sprejemanje članov, ki jih ima društvo zdaj že 120. Članarina se je določila na 4 K letno in ni pristopnine ali ustanovnine nobene. Pri volitvah je bil per acclamationem izvoljen za predsednika gospod prof. Orožen, odborniki so pa gg.: dr. Ilešič, dr. Opeka, dr. Požar, dr. Tominšek in Vajda, vsi v Ljubljani za Ljubljano, dr. Ozvald v Gorici za Koroško in Gorisko, dr. Vlad. Nazor v Pazinu za Primorje in Henrik Schreiner za Štajersko. Namestnika sta gg. dr. Lončar in Peterlin, pregledovalca računov pa gg. Fajdiga in dr. Korun. Pri slučajnostih je nasvetoval gospod dr. Ozvald, naj bi se občni zbor vršil vsako leto drugod in ne vedno v Ljubljani. G. dr. Nazor se je v imenu pazinskega učiteljskega zbora pritoževal, zakaj se je društvo postavilo na izključno slovensko stališče. Društvo bi se moralo imenovati „Društvo slovenskih in hrvatskih profesorjev“, ker s tem, da je le jezik dopisovanja tudi srbsko-hrvatski, je le okno za Hrvate odprto, dočim bi morala biti

ata in to do kraja, saj hrvatstvo v napreduje vedno bolj in bolj in g. dr. Ilešič se je zavzel za nasvet in objubil, da se dne ta pri prihodu glavni skupščini dnevni red. G. dr. Brolih je zapovedal, naj bi se društvo imevalo „Jugoslovansko profesorsko društvo“, kar je bilo tudi objubileno, pride na dnevni red prihodnje skupščine. G. Vajda je nasvetoval, da naj vsi izvenljublanski znanstveniki, kjer služujejo slovenski profesori, imenujejo svoje poverjenike in naznanijo društvu, g. dr. Brolih pa, da bi se širila vzajemnost med slovenskimi profesori, ki naj bi bili do zadnjega člani društva. Gosp. Vajda je objubil, da bo vsak posamezen povabljen. Predsednik gosp. Brožen se je nato zahvalil za udeležbo in pozival na vztrajno delo, ker se potem je mogoče stopati po začetni poti. Gotovo bo možno slovenskim profesorjem doseči izvršene ideje, ki so navedeni v društvenih namenih, ako bo v njih vedno toliko zanimanja in navdušenja za njihovo delo, kakor so ga pokazali včeraj.

— **Občni zbor „Slovenskega planinskega društva“** je bil v soboto zvečer v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Udeležba ni bila posebno mnogobrojna. Zbor je otvoril predsednik prof. Orožen pozdravlja posebej predsednika Savinske podružnice in častnega člana nadučitelja Kocbeka. Povdarjal je, da so podružnice lepo napredovale, posebno na Primorskem, kjer so se ustanovile štiri nove podružnice. Zahvaljeval se je korporacijam in posameznikom za delovanje in podpore. Nadalje se je spominjal umrlih članov gospe Orožne in gg.: Resmana, dr. Klančnika, prof. Vavruja, Jerana, Zora, Naglasa in dr. Kreka. V znak sožalja so se zborovalci vzdignili s sedežev. Iz obširnega tajnikovega poročila o delovanju društva v 13. letu posnemamo sledeče: Društvo je tudi v tem letu lepo napredovalo in vsestransko uspešno delovalo. Koncem leta 1905 je bilo 2483 članov, tedaj za 306 več kakor prejšnje leto; teh članov je pripadalo osrednjemu društvu 605, podružnicam pa 1878. Odbor je imel 45 odborovih sej, v katerih se je rešilo 794 vlog in dopisov. Odbor je priredil dvojno predavanje in dva skupna izleta, razen tega pa se je ukvarjal tudi z izletov in drugih priredb podružnic. Dne 29. aprila je bila razstava slik društvenih amater-fotograf, ki je pokazala lep napredek. Planinski mes 1. februarja je prinesel čistega dobička 2446 K 67 h. Izmed društvenih naprav je omeniti v Vratih pri Aljaževem domu se je svet zgradil, napravil se je bazen za kopanje, svet okoli koč se je planiral in zasadil; na Kamniško sedlo se je napravila krasna in velevažna pot, za kar gre glavna zasluga prof. dr. Frischhaufu; iz Črne prsti v Bohinju se je napravila nova pot čez visoki vrh ob vrhovih Razora mimo Raskovcev na Rodico; nadaljevale in končale so se naprave v Trentskem pogorju; na Smarni gori se je posekalo drevje, ki je oviralo najlepši razgled proti triglavskemu pogorju ter se je zbral svet pred gostilno; na Kumu se je napravil vodnjak; na Klausenstein pri Židanem mostu se je napravil, oziroma popravil pot; za Kadilnikovo koč na Golici se je nabavila oprava; sklenilo se je vse potrebno, da se Orožnova koč na Črni prsti razširi; izdelalo, popravilo in zaznamovalo se je še mnogo potov itd. Planinske koč so v najlepšem redu in promet v njih rase od leta do leta. Osrednji odbor je tudi združeval vremenski opazovalnici na Kredarici in pri Sv. Joštu. Pospeševala se je slovenska turistika in vzbujalo zanimanje za naše kraje tudi na druge načine, take z dopisovanjem v razne domače in tuje liste, z ilustriranimi vodnikom in železnica itd. Glasilo „Planinski vestnik“ se tiska v 2200 izvodih. Za mednarodno panoramo so izdelali društveni amater-fotografi serijo slik o najlepših slovenskih pokrajinah. Za gorske vodnike se je vršil strokovni tečaj 17., 18., 19. marca in 1. aprila. Udeleževalo se ga je z uspehom 20 pripravnih mladeničev. Društvo ima 16 podružnic, katerih pretežna večina lepo uspeva. Poročilo izreka toplo zahvalo nekaterim denarnim zavodom (med katerimi pa ni bogate kranjske hranilnice) in posameznikom za podarjene znatne svote, nadalje pa tudi slovenskemu ženstvu, ki je izdatno podpiralo društveno delovanje. — Poročilo se je vzelo odobruje znanje ter se je marljivemu tajniku gosp. Hauptmannu izrekla zahvala. Nato je poročal blagajnik dr. Förster o denarnem stanju. Predjemki so znašali 26.650 kron 37 h (članarina 3607 K, darila in podpore 2619 K 80 h, „Planinski vestnik“ 1081 K 94 h, legat Iv. Rodeta kamniški podružnici 1779 K, planinski ples kosmatega dobička 7466 K 77 h, koč 6670 K 98 h). Izdatki pa so znašali 26.464 K 98 h (upravnj stroški

1284 K 52 h, nakupi sveta 567 K 61 h, pota, markacije 1113 K 78 h, koč 9152 K 13 h), tedaj je preostanka 185 K 41 h. Čiste imovine je 26.014 K 81 h, ki je narasla za 5514 K 96 h. Premoženo sestoji v sledečem: pohištvo, knjižnice, znamenja, razglednice itd. 3238 K 40 h, koč 34.000 K, posestva 759 K, dolgovi pa je še 14.479 K. Proračun za leto 1906 izkazuje prejemkov 13.435 K 41 h, izdatkov 13.929 K, tedaj primanjkljaja 443 K 59 h. — Tudi blagajnikovo poročilo se je odobrilo. — Na mesto odstopivšega odbornika inženirja Foersterja je bil izvoljen v odbor inženir Skaberne. Odstopivšemu odborniku Foersterju, kojega za sluge pri stavbah je navajal dr. Svigelj, se je izrekla zahvala. A. Trstenjak je v daljšem govoru proslavil zasluge prof. dr. Frischhaufa za slovensko planinstvo ter predlagal z ozirom na napade, ki jih ima prestat ta naš častni član v znani Richterjevi aferi, sledečo resolucijo: „Zastopniki slovenskega planinstva, zbrani na rednem obnem zboru „Slovenskega planinskega društva“ dne 21. aprila 1906 v Ljubljani, se spominjajo zaslug, katere si je g. dr. Frischhauf pridobil sploh v naši turistiki ter mu kot neustrašenemu boritelju istine na polju turistike in znanosti izrekajo svoje popolno priznanje in spoštovanje.“ Resolucija je bila z navdušenjem soglasno sprejeta. Lintner je priporočal, naj društvo kupi ob Bohinjskem jezeru pripraven svet ter zgradi tam napravo, podobno Aljaževemu domu v Vratih. Proti predlogu je govoril odbornik Korošec, za predlog pa Trstenjak, a končno se je odločitev prepustila odboru. Dr. Svigelj je nasvetoval napravo društvenih znamk, a da se ne dela konkurence družbi sv. Cirila in Metoda, naj se deli čisti dobiček s to družbo. Tudi ta zadeva se je po daljši debati prepustila odboru. Lintner je postavil predlog zaradi prenočišč v Trenti, naj se upoštevajo želje dotičnih posestnikov. Dolga debata se je otvorila pri predlogu dr. Sviglja, naj se določi prihodnji občni zbor na Jesenicah. Za predlog sta govorila razen predlagatelja Trstenjak in Pustoslavšek, proti pa dr. Tominšek in dr. Förster. Končno je bil sprejet dr. Tominškov predlog, naj se odločitev prepusti odboru. Nato je zaključil predsednik občni zbor.

— **Častno svetinjo** za 40letno zvesto službovanje je dobil deželne vlade oficijal v pok. g. Josip Petrič.

— **Pogreb gospe Marijane Zorc roj. Tavčar** se je vršil v soboto popoldne ob pol 6. uri in je pokazal, kako vsestransko priljubljena je bila v najlepših letih umrla gospa. Vseh slojev občinstvo se je zbralo, da jo počasti s svojo udeležbo na njenem pogrebu in nepregledna je bila vrsta vseh udeležencev. Blagopokojni vzgledni slovenski ženi in materi pa ključemo: Počivaj v miru, ki si ga z neumornim trdom ves čas svojega življenja zaslužila!

— **Poročil** se je danes g. dr. Josip Plemelj, privatni vseučiliški docent z gđe. Juliko Hočev ar. Iskreno čestitamo!

— **Državne ustanove za obiskovalce obrtnih šol.** Za prihodnje šolsko leto razpisuje naučno ministrstvo več državnih ustanov za obiskovalce obrtnih šol. Ustanove znašajo za ljubljansko c. kr. umetno-obrtno strokovno šolo 40 K na mesec in veljajo za vsa učna doba. Te ustanove so osobito tudi namenjene obiskovalcem zimskih kurzov za stavbne obrtnike (zidarje, tesarje in kamnoseke). Prošnje za take ustanove je nasloviti na naučno ministrstvo, vložiti pa jih je najkasneje do 15. maja pri ravnateljstvu onega zavoda, v katerega želi prosilec vstopiti. Prošnji morajo biti pridejane naslednje priloge: Krstni list, domovinski list, učno ali delavsko izpričevalo (če se prosilec zglašja za vstop v zimsko kurzo za stavbne obrtnike), zadnje šolsko izpričevalo in ubožni list. — S tem opozarjamo naše čitatelje na zgornje ustanove s pristavkom, da daje vsa potrebna pojasnila v tej zadevi drage volje ravnateljstvo c. kr. umetno-obrtno strokovno šole v Ljubljani.

— **Novo pokopališče** se bode prihodnji petek blagoslovilo ter dne 1. maja izročilo svojemu namenu.

— **Štrajh.** Pri Koslerju v Spodnji Šiški stavkajo vsi delavci in zahtevajo 15% povišanje plače.

— **Redna glavna skupščina društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja ljubljanske okolice** se bode vršila dne 10. maja t. l. ob 10. uri popoldne v hotelu „Štrnelov“ s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev dveh pregledovalcev računov. 5. „Učiteljevo delovanje izven šole“, poročila gosp. nadučitelja Janko Žirovnik. 6. Volitev društvenega vodstva. 7. Volitev delegatov v „Zvezno“ zborovanje. 8. Nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Umrl je** v Št. Jurju pri Kranju trgovec in posestnik g. Fran Persina. Pogreb bo v sredo ob 3. uri popoldne.

— **Učiteljsko društvo za šolski okraj Novo mesto** ima dne 3. maja t. l. ob 1. uri popoldne v šolskem poslopu na Toplicah svoj redni občni zbor. Spored: 1. Dr. Hubad, „O šolski higijeni“; 2. poročilo tajnikovo o društvenem delovanju; 3. poročilo blagajničarice o društvenem računu; 4. volitev novega odbora na podlagi novih odobrenih pravil; 5. volitev delegatov k skupščini „Zaveze“ v Šoštanju.

— **Humorističen večer** sta priredila včeraj zakonska Marković v Trebnjem v priljubljeni gostilni „pri Lipi“. Mnogobrojni poslušalci in poslušalke so ljubla srbska gosta obsuli z živahnim ploskanjem, da je morala gospa Marković več pesmi dodati. Dolgo poročilo, ki smo ga o tem večeru iz Trebnjega dobili, pravi, da je ondotno občinstvo vse navdušeno za draga mu Slovana. Seveda je potem tudi gmotni uspeh prireditve boljši, nego je bil v Ljubljani.

— **Otvoritev nove železnice** bo najbrže okoli 15. julija. Otvoritev se udeležijo tudi cesar, ki se popelje od Jesenice v Trst, kjer se ukrca, da prisostvuje potem velikim mornaričnim manevrom v Jadranskem morju.

— **Dar.** Gosp. Anton mark i Sessler, veleposestnik in častni občan v Štanjelu, pomorski kapetan je daroval vboigim v Štanjelu na Krasu 100 K.

— **Kaznjenci pojo pri svoji maši v Mariboru.** Začeli so peti letos o Veliki noči in je bilo prvo petje dokaj dobro. Ker petje izbornu vpliva na človeka, bi bilo želeli, da bi se kaznjenci vadili tudi v petju posvetnih pesmi, ker mnogi med njimi še ni za vselej izgubljen za človeštvo. V Koprnu kaznjenci že dlje časa pojo pri maši.

— **Dva cerkvena tatova obsojena.** 31 letni kočijaž Alojzij Devetak iz Opatjesela in 46letni urar Aleksander Banden iz Gorice sta v noči od 3. na 4. februarja okradla cerkev v Bateh na Gorickem, odnesla ciborij in dva keliha. Devetak je bil obsojen v triletno, Banden pa na sedemmesečno ječo.

— **Mandat je odložil** dalmatinski državni poslanec dr. Kvekić zaradi napadov dalmatinskih Srbov. Ob enem je izjavil, da ne sprejme zopetne izvolitve.

— **Nova banka na Reki.** Na Reki se snuje nov denarni zavod, ki se bo imenoval „Pučka banka“.

— **Elektro-kinoskop.** Davorin Rovšek je priredil snovi in prednočnim v veliki dvorani „Unionovi“ predstavo živih fotografij in zračnih ski-optičnih slik. Ogledali smo si snovi te fotografije in slike. Žive fotografije so take kot v kinematografih, ski-optične slike so pa nekaj posebnega za Ljubljano, ker takih doslej še nismo videli. Izvršene so elegantno-umetniški in se odlikujejo po finem razvrščenju barv, so čiste in jasne do popolnosti. Avstralija in njeni prebivalci je bila prav srečno izbrana serija slik, s katerimi se je hotelo pokazati nekaj izredno lepega in krasnega. Kar se tiče programa, bode povedano „Katališki tiskarni“, naj nauči že enkrat svoje ljudi, da bodo znali pravilno slovenski, ker je škandalozno, kakšne nemizme dobi človek pred oči.

— **Navihan gluhomemec.** K tozadevni notici se nam poroča, da neznanec, ki ga je v petek prišla ljubljanska policija, ni gluhomemec, ampak le simularja. Dognalo se je namreč, da popolnoma sliši in govori, in sicer hrvatsko in ogrsko. Može je jako zanimiv in sumjot, da mora imeti za seboj temno preteklost, ali pa da je tako delomržen, da je rajši „gluho-memec“, s kjo hibo si pridobiva naklonjenost usmiljenih src z beračenjem in prodajanjem medenih prstanov za zlato. Poleg tega ima pa tudi dolge prste in je včasih rabijaten. Ljubi posebno nežni spol in baš to mu je bila nesreča. Brez obljub ni mogoče sklepati ljubezni in tako je tudi navedeni simulant moral delati, a si vkljub temu ni pridobil deviških src, pač pa priče, ki bodo nastopile proti njemu in mu povedale v brk, da je naraven človek. Poskušal se je že obesiti v magistratnem in v sodnijskem zaporu. Kadar bode njegova slika razstavljena, bode mo poročali, da si ga občinstvo lahko ogleda in bode mogoče kdo vedel kake podatke, po katerih se bode mogla dognati njegova identiteta.

— **Karambol.** V soboto popoldne je pripeljal Perlesov hlapec Ivan Progar z dvorišča v Prešernovih ulicah št. 9. v trenutku, ko je prišel električni voz. Ko bi ne bil voznik Fran Čelofiga tako naglo ustavil električnega voza, bi se bila pripetila skoraj gotovo kaka večja nesreča, vsled tega pa sta se samo nekoliko poškodovala oba voza. Krivda zadene seve Progarja, kajti po policijskem redu mora vsak voznik, predno pripelje z dvorišča, pogledati na ulico, in šele če ni za njega ali za mimo-

idoče kake nevarnosti, potem lahko gre z vozom ven.

— **Zastoj je napravil pot** v soboto popoldne oddelk gasilnega in reševalnega društva do dolenskega kolodvora. Železniški čuvaj je bil namreč za čuvajnico pograbil listje in travo in je zažgal. Ker je pa čuvaj na Gradu mislil, da gori čuvajnica, je o tem telefonično obvestil ognje-gasce v „Mestnem domu“, ki so se seveda, ko so prišli na lice mesta, takoj vrnili.

— **Usodepolni vrček.** Danes ponoči sta se v neki gostilni na Cesti na Loko sprla hlapec Ivav Mastnak in mizar Anton Lampič. Konec prepira je napravil Lampič s tem, da je zgrabil za vrček in z njim Mastnaka tako po glavi udaril, da si je moral iti iskati svojega zdravja v deželno bolnišnico.

— **Star grešnik.** Snoči je mestna policija aretovala 23letnega Oskarja Kleinerja, ki se je imenoval Krauland in Kleine, ker je ukradel na Resljevi cesti nekemu gospodu hlače, njegovemu hlapcu pa črevlje. Kleiner je rojen na Dunaju in pristojen v Trebe-ljevo v litijskem okraju in je bil vkljub svoji mladosti zaradi tatvine že šestkrat kaznovan. Izročili so ga sodišču.

— **Vlom.** Včeraj je bilo hlapcu Jerneju Hribarju na Ambroževem trgu št. 7 vlomljeno v kovčeg in pokradeno 38 denarja. Osumljenca so na sledu.

— **Pes je ugriznil** 4letno Miheelo Toninovo in jo na desni roki lahko telesno poškodoval. Deklica je prišla tako blizu nekega priklenjenega psa, da jo je dosegel in popadel.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj so se odpeljali z južnega kolodvora v Ameriko 4 Hrvati in tudi 160 Rusov je šlo skozi Ljubljano tja. Nazaj je prišlo 156 Hrvatov, 22 Slovencev, 16 Bolgarov pa je bilo vrnjenih zaradi bolezn. 19 Hrvatov se je odpeljalo v Scheibbs, 24 pa na Prusko. 21 Črnogorcev je šlo na Jesenice, 11 notranjskih tesačev pa na Dolenjsko. — V soboto je šlo v Ameriko 10 Hrvatov in 5 Slovencev, nazaj je pa prišlo 10 Hrvatov. V Heb je šlo 40, v Scheibbs pa 25 Hrvatov. Na Dunaj je šlo 70 laških zidarjev, v Kočevje pa 40 delavcev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Na južnem kolodvoru sta bila izgubljena, oziroma najdena dva dežnika, 4 palice, svetilka, dva dekliska slaminika in stara zimska suknja. — Neka dama je izgubila zlato brožo liki kača, ki je imela vdelana dva bisera, rubin, opal in zelen kamen, vredno 60 K. — G. A. K. je izgubil ogrski zlat za 10 frankov, ki je bil vdelan v zlatega okvirju kot obesek, vreden 17 kron 20 vin. — Marija Piškurjeva je izgubila mošnjček s 15 K. — Kuharica Apolonija Povirkova je našla zlato brožo z briljanti. — Kuharica Terezija Drobničeva je izgubila zlat za 20 kron.

Strahovit potres v San Franciscu.

Požar pojema.

Požar še sicer vedno razsaja na dve strani, vendar ne več tako silovito; upati je, da se vsaj ena četrtina mesta reši. General Founston je brzojavil vladi v Washington požar je pod kontrolo.

Pomanjkanje vode in lakota.

Več ljudi je že vsled žeje zblaznelo. Sredi prašne in blatne ceste je nastala mlaka vode iz počene podzemne vodovodne cevi. Takoj se je zbralo na stotine moških in žensk ki so se pretepali za mlako. Zadnji trenotek se je baje oblastim posrečilo, popraviti vodovod. Draginja je čimdalje hujša; hleb kruha velja 5 K, zemlja pa 2 K. Železniške družbe so sklenile, da bodo v bodoče vse pošiljave v San Francisko dovažale železnice brezplačno. Istotako odvražajo železnice brezplačno vsakogar, ki hoče zapustiti mesto ter objubi, da se v gotovi dobi ne vrne. Dosedaj je ostavilo mesto 25.000 oseb.

Predržni tatovi.

Velika tatinska družba se je navalila na vojake, ki stražijo razvaline državne zakladnice, kjer je podsutih 30 milijonov dolarjev. Vojaki so ustrelili 35 tatov.

Zbesneli voli.

Ko se je užgala glavnica, udrlo je iz nje kakih 300 volov, ki so kakor zbesneli divjali po mestu ter usmrtili 12 oseb.

Uničene umetniške in znanstvene dragocenosti.

Vsled zrušenja Stanfordskega vseučilišča je 4 milijone dolarjev škoda. Uničena je tudi bogata knjižnica Adolfa Sutrosa, kjer je bila zbirka zelo dragocenih, nenadomestljivih rokopisov, kakor prve izdaje Shakespeara.

Obseg katastrofe.

V obsegu 100 milj okoli San Franciska je vse potres razdjal. V Los Angelesu se je pojavilo novo

potresno suvanje. Hiše se majajo kakor ladje na morju. Tudi v Tennesseeju, Utahu in Nevadi je bil 20. t. m. znova močan potres. V Santa Rosa je izmed 20.000 prebivalcev nad 1000 mrtvih. Tudi v Honolulu so se zrušile nekatere hiše.

Pomožna akcija.

Dosedaj se je nabralo za žrtve potresa 7 milijonov. Parobrodna družba v Bremenu je darovala 220.000, hamburška pa 100.000, toda obema je predsednik Roosevelt vrnil denar; predsednikovo postopanje je zagonetno ter se smatra za žaljenje.

Telefonska in uršojavna poročila.

Dunaj 23. aprila. Danes se je baron Gautsch pogajal z različni političnimi voditelji. V svrhu kompromisa za volilno reformo je vlada pripravljena dati Nemcem 12 novih mandatov, Poljakom 10, Italijanom pa 1 mandat. Novi nemški mandati se razdele: 4 Dunaj, 4 ostala Nižja Avstrijska, 1 na Češkem, 1 v Šleziji in 1 za Kočevje. Vendar je kočevski mandat še zelo dvomljiv.

Dunaj 23. aprila. Iz kompetentnega vira se poroča, da je krona Gautschu sporočila, da zadeva volilne reforme ni v nobeni zvezi z rešitvijo ogrske krize in da se volilna preosnova mora dognati na vsak način.

Praga 23. aprila. Poslanec Franko Stein je grozil na svojem shodu, da bosta on in njegova stranka strmoglavila Gautscha, ako ga drugi ne bodo. Ako se Galicija ne loči od ostalih avstrijskih dežel, bodo Vsenemci izzvali v parlamentu take viharje in škandale, proti katerim so bili dogodki za časa Badenija malenkost.

Praga 23. aprila. Socijalni demokratični poslanec Rieger je imel včeraj shod, na katerem je pozivljaj delavstvo, naj se pripravlja na manifestacije v prilog splošni in enaki volilni pravici dne 1. maja.

Zagreb 23. aprila. Bivši sekcijski načelnik v ministrstvu notr. zadev Oton pl. Krajcovic je izgovarjal na shodu, da koalicijska v armadnem vprašanju ni ničesar dosegla, a se tudi ni odrekla svojih zahtev.

Budimpešta 23. aprila. Minister Geza Polonyi je izpovedal na shodu, da koalicijska v armadnem vprašanju ni ničesar dosegla, a se tudi ni odrekla svojih zahtev.

Belgrad 23. aprila. Kralj je naprosil dr. Vujića, naj sestavi novo vlado, toda Vujić je misljo odklonil z motivacijo, da smatra rešitev zarotniškega vprašanja za tako nujno, da se poprej nova vlada ne more imenovati.

New York 23. aprila. Mnogo oseb, ki se ni pokorilo ukazom oblasti, je bilo obsojenih. Med temi je bilo baje največ Japoncev.

New York 23. aprila. Predsednik Roosevelt z ministri odpotuje prihodnji teden v San Francisko.

London 23. aprila. Ameriški kongres je naročil državnemu tajniku, naj takoj nakaže za San Francisko 10 milijonov dolarjev.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 3062. Srednji srčni tlak 786.0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
21.	9. zv.	739.2	9.8	sl. szahod	del. jasno
22.	7. zj.	736.9	6.1	sl. jgzahod	megla
"	2. pop.	732.5	14.8	sl. jug	oblačno
"	9. zv.	731.7	9.5	slab vzhod	dež
23.	7. zj.	732.3	8.6	brezvetrno	sk. oblačno
"	2. pop.	731.4	17.1	sr. jrgzhod	sk. oblačno

Srednja predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 10.5° in 10.1°; norm.: 10.7° in 10.8°; Mokrina v 24 urah 1.4 mm in 5.0 mm.

3 besede . . .
„Altvater“
Gessler
Krnov (Jägerndorf).

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 22. aprila 1906.

Valutni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99.60	99.80
4 1/2% srebrna renta . . .	99.40	99.60
4% avstr. krona renta . .	99.60	99.80
4% zlata . . .	117.95	118.15
4% ogrska krona renta . .	95.85	96.05
4% zlata . . .	114.25	114.45
4% posojilo dež. Kranjske .	99.50	101.—
4% posojilo mesta Spiljet .	100.50	101.50
4% posojilo mesta Zadar . .	100.—	100.—
4 1/2% bos.-herc. železniško .	100.70	101.65
4% posojilo 1902 . . .	99.85	100.30
4% češka dež. banka k. o. .	100.05	100.40
4% ž. o. . .	100.30	101.30
4% ž. o. . .	105.80	106.80
4% z. o. . .	100.50	101.50
4% z. o. . .	100.—	100.70
4% z. o. . .	100.—	100.90
4% z. o. . .	99.50	100.50
4% z. o. . .	100.50	101.50
4% z. o. . .	99.90	100.—
4% z. o. . .	314.—	316.—
4% z. o. . .	100.70	101.70

Srečke od 1. 1860 . . . 195.— 197.—
od 1. 1864 . . . 285.— 287.—
izske . . . 159.— 161.—
zem. kred. i. emisije . . 295.— 303.50
II. . . 299.— 308.—
ogr. hip. banke . . . 264.— 272.50
srbske a frs. 100.— 101.— 109.50
turške . . . 152.35 153.35
24.25 26.25

Basilika srečke . . . 472.50 482.50
Kreditne . . . 78.— 84.—
Krajske . . . 91.— 97.—
Ljubljanske . . . 59.— 65.50
Avstr. rdeč. križa . . . 50.50 52.50
Ogr. . . 31.25 33.25
Rudolfove . . . 59.— 65.—
Salcburške . . . 71.— 76.—
Dunajske kom. . . 522.— 532.—

Delnice.
južne železnice . . . 125.75 126.75
Državne železnice . . . 684.— 685.—
Avstr.-ogr. bančne deln. . 1644.— 1655.—
Avstr. kreditne banke . . 689.50 690.50
Ogrske . . . 818.— 819.—
Zivnostenske . . . 242.50 243.50
Premogokop v Mostu (Brux) . 654.— 660.—
Alpske montan . . . 574.40 575.40
Praške žel. ind. dr. . . 2730.— 2740.—
Rima-Muranyi . . . 574.— 575.—
Trboveljske prem. družbe . 278.— 282.—
Avstr. orožne tovr. družbe . 595.— 600.—
Češke sladkorne družbe . 150.50 152.—

Valute.
C. kr. cekin . . . 11.34 11.39
20 franki . . . 19.15 19.18
20 marke . . . 23.44 23.52
20 franki . . . 23.48 24.06
Marke . . . 117.25 117.45
Ladski bankovci . . . 95.70 95.90
Rublji . . . 253.25 254.25
Dolarji . . . 4.84 5.—

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 23. aprila 1906.

Termin.	Pšenica za april . . . za	100 kg K	16.54
Rž . . .	oktober . . .	100	16.44
Koruza . . .	april . . .	100	13.60
Oves . . .	oktober . . .	100	13.58
„ . . .	april . . .	100	13.60
„ . . .	oktober . . .	100	13.50
„ . . .	april . . .	100	15.94
„ . . .	oktober . . .	100	12.64

Efektiv.
Ceneje.

+
Potrtega srca javlja podpisana žalujoča soproga v svojem lastnem kakor tudi v imenu sorodnikov, prijateljev in znancev, da je nje iskreno-ljubljeno, nepozabni soprog, blagorodni gospod
Alojzij Šimec
c. in kr. pomorskega komisarijata pristav I. reda v p.
po dolgi in mučni bolezni, po sprejemu sv. svetotajstev za umirajoče v 54. letu svoje dobe danes, dne 22. aprila ob 2. uri ponoči mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb blagega pokojnika bo v ponedeljek, dne 23. aprila ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Dalmatinove ulice št. 10 na pokopališče k Sv. Kristofu, kjer se položi truplo pokojnika po opetovanem blagoslovljenju k zadnjemu počitku.
Sv. maše za dušnice se bodo darovale v farni cerkvi Marijinega oznanjenja.
Dragi pokojnik se priporoča v blag spomin in bodi mu lahka domača zemljica, katero je iskreno ljubil.
V Ljubljani, 22. aprila 1906.
Žalujoča soproga
Josipina Šimec
1480

Dvoje skladišč
je oddati na Mestnem trgu št. 25.
Poizve se pri g. Fran Čudnu, v Prešernovih ulicah. 552 12
Kleparske pomočnike
sprejme v stalno delo kakor tudi
učenca.
FR. ŽUŽEK, klepar
na Bledu. 1474-1

Prodajalka
stara 28—30 let, ki more položiti 200 do 300 K kaveje, se sprejme v neko trgovino blizu mesta. 1475-1
Pismene ponudbe pod šifro „Prodajalka“ upravištvu „Slov. Naroda“.
Konja
4 leta starega, rjavega, 170 cm visokega, šele podkovanega proda zaradi izročitve posesti 1473-1
Jos. Wouk v Hrastniku.

+
Žalostnega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl v Ameriki naš presrečno ljubljeno sin, brat, oziroma soprog in oče, gospod
Maks Buh
lastnik tiskarne in urednik „Coloradskih Novic“
po daljšem bolehanju, v 34. letu, previden s sv. zakramenti. 1479
V Ljubljani, 23. aprila 1906.
Jakob Buh, oče. — **Ana Buh**, mati. — **Ivan, Josip, Franc** in **Pavla**, bratje in sestra.
(Mesto vsakega drugega obvestila.)

Zahvala.
Potrta žalost ob tako bridki izgubi svojega iskreno ljubljenega soproga oziroma očeta, brata svaka in strica, gospoda
Teodorja Novotny
izrekam v lastnem in v imenu svojih otrok vsem ljubim prijateljem in znancem najpresrečnejšo in najtoplejšo zahvalo za tako dobrodejno sočutje med boleznijo in ob smrti pokojnika kakor tudi za lepe darovane vence in mnogobrojno častno spremstvo ob pogrebu in zlasti slav. pevskemu društvu „Slavec“ za genljivo žalostinko.
V Ljubljani, 23. aprila 1906.
Terezija Novotny.
1468

Dva krojaška pomočnika
za veliko delo sprejme takoj
P. Cassermann v Ljubljani. 1481-1
PETER BEVK
mizarski mojster 1470
v št. Petru na Krasu
išče tri pomočnike.
Stanovanje
pripravno za vsako trgovino ali obrt, se odda v najem. 1469-1
v Stepanji vasi šte. 50.

Transitna klet
s praktičnim dvigalom, dalje hlev, soba za kočijaža, svili, gnojna jama kakor tudi šupa za vozove, event. tudi pod strešno stanovanje, se daje v najem.
Žganjekuha v Vodmatu
Zaloška cesta št. 95. 1477

Dr. Tomaž Romih
Ana dr. Romihova roj. **Schmidinger**
1478
porečena.
U Hrškem, dne 23. aprila 1906.

Doba hausse 1906.
Poravnava z Ogrsko. Konec maroške zadeve. 1400
Udeležitev Avstrije pri ruskem posojilu. 1400
Industrijalna velevezba. Padanje obrestne mere
so za dunajsko borzo trenutki, ki jih ni podcenjevati in ki pač utegnejo najširše kroge zanimati. Pojasnila o delnicah, ki utegnejo narasti, radovoljno dajem na podlagi zanesljivih informacij resnim interesantom. Naročila za dunajske ali zunanje borze se izvršujejo najkvalitetneje in lahko kupljeni efekti do dviga ali do realiziranja dobitka ostanejo proti zmernim obrestim pri meni v varstvu.
Banka Ignacij Urbach Dunaj IX. 37.
in menjalnica. Währingerstr. 37.
(Firma obstoji od 1. 1889.) Telefon št. 16.018. — Pošt. hranil. račun št. 852 633.

Zavod za likanje C. J. Hamann
v Ljubljani.
Cene za likanje: pokončni ovrtnik 4, pokončni zavihan ovrtnik 6, par manšet 8, prsi 8 do 12, moške srajce 20 do 32 vinarjev.
Ako bi vsled obilega posluževanja deložnost svojih strojev za škrobljanje, sušenje in likanje mogel popolnoma izrabiti, bi mi bilo mogoče
ovratnik že za 2 vinarja
zlikati da bo kakor nov in tudi pri manšetah, prsih itd. znižati cene. — Obilega obiska pričakujem
trgovina s perilom, s klobuki in z modnim blagom
G. J. HAMANN.
Perilo za likanje od zunaj dobro došlo. — Do srede vsakega tedna dospelo perilo za likanje se lahko že v soboto tistega tedna pride iskat ali se odpošlje. 1365-2

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Akcijski kapital K 2.000.000.—. Rezervni zaklad K 200.000.—.
Kupuje in prodaja Zavezuje in izkupčuje Zavaruje srečke proti vnovčju zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje.
vse vrste rent, sestavnih pisem, prioriteta, komunalnih obilgacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Eskompt in inkasso menic. Borzna naročila.
Promese izdaja k vsakemu žrebanju.
Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice prot ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 3-46
Promet s čeki in nakaznicami.

Tvrdka I. PERDAN v Ljubljani
na Cesarja Jožefa trgu šte. 12
ima vedno veliko zalogo
dovskega in trboveljskega
portland in roman cementa
po najnižjih cenah.